

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 73.175 van 22 april 1998

A. 77.713/VI-14.445

In zake : **CAPOGRECO** Aldo Léonardo,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Monique DETRY, advocaat,  
de Praeterestraat 25  
1050 Brussel,

tegen :

**de stad Luik,**  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Dominique WAGNER en  
Mr. Vincent NEUPREZ, advocaten,  
quai de Rome 2  
4000 Luik.

-----  
**DE VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,  
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 3 maart 1998 door  
Léonardo CAPOGRECO ingestelde vordering tot schorsing  
van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van  
22 december 1997 van het college van burgemeester en  
schepenen van de stad Luik om hem te ontslaan wegens  
"ernstige tekortkomingen";

Gezien het op dezelfde dag ingediende  
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de  
nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 april 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 april 1998;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. WAGNER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van, State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het verzoekschrift :

1. Léonardo CAPOGRECO treedt op 23 januari 1992 in dienst van het door de stad Luik georganiseerde onderwijs als waarnemend leraar technische vakken; gedurende het schooljaar 1996-1997 gaf hij 20 lessen als prioritaire tijdelijke leerkracht.

2. In 1997 begeleidt verzoeker, tijdens de krokusvakantie een groep leerlingen van het hoger secundair onderwijs van de stad voor een verblijf in Londen dat georganiseerd wordt buiten het kader van de school; leerlingen en verzoeker reizen per trein naar Oostende en gaan rond middernacht aan boord van een veerboot naar Engeland; een van de leerlingen, die bijna zestien jaar oud is, wordt evenwel gedwongen in Oostende te blijven op de grond dat hij, van Senegalese nationaliteit, niet in het bezit is van het vereiste visum om het Verenigd Koninkrijk binnen te mogen; de ouders van de betrokkene komen hem in de loop van de nacht in Oostende afhalen.

3. Op 11 februari 1997 dienen de voormelde ouders een klacht in bij het schoolhoofd over de wijze waarop hun zoon is behandeld en schrijven het volgende :

" Ik hoop, mevrouw, dat u de noodzakelijke conclusies zult trekken uit zulke feiten, waaraan het onbezonnen gedrag van begeleiders van leerlingen ten grondslag ligt en tevens dat u beter zult aangeven welke voorwaarden inzonderheid leerlingen van buitenlandse nationaliteit moeten vervullen om deel te nemen aan reizen die door het atheneum worden georganiseerd door Europa".

4. Op 18 februari 1997 deelt het schoolhoofd de ouders mee dat de reis zonder haar medeweten is georganiseerd, geeft de feiten aan bij de schepen van openbaar onderwijs en verzoekt hem een tuchtprocedure in gang te zetten tegen verzoeker. Dezelfde dag ondervraagt ze verzoeker schriftelijk; verzoeker deelt onmiddellijk zijn standpunt mee.

5. Op 21 februari 1997 stelt het gemeentebestuur voor de betrokkene te ontslaan. Dezelfde dag ondertekent de betrokken leerling een verklaring die voor verzoeker gunstig is; diens vader betwist reeds op de 25e van dezelfde maand de spontaneïteit ervan.

6. Op 13 maart 1997 hoort het college van burgemeester en schepenen verzoeker en beslist dezelfde dag verzoeker te ontslaan wegens ernstige tekortkoming.

7. Bij arrest nr. 67.544 van 23 juli 1997 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van dat ontslag omdat de betrokkene niet heeft beschikt over de termijn van 5 dagen gesteld bij artikel 25, § 2, derde lid, van het decreet van 6 juni 1994, om zijn verdediging voor te bereiden. Op 21 augustus 1997 trekt het college de omstreden beslissing in en bij arrest nr. 69.952 van 3 december 1997 wordt besloten dat er geen grond is om uitspraak te doen.

8. In een verklaring van 8 juli 1997 stelt het college dat verzoeker voor het schooljaar 1997-1998 niet heeft geantwoord op de oproep tot gegadigden voor het ambt van prioritaire tijdelijke leerkracht noch op de oproep tot gegadigden voor benoeming in vast verband.

9. Een beschikking, waartegen beroep is ingesteld, op 27 oktober 1997 gewezen door de wnd. onder-voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Luik, veroordeelt de stad Luik ertoe, op straffe van een dwangsom, verzoeker zijn plaats weer te laten innemen in de functie die hij bekleedde vóór zijn ontslag. Op 27 november daaropvolgende stelt de stad de betrokkene aan in het ambt van leraar economische wetenschappen voor 20 lesuren per week in het hoger secundair onderwijs en maakt hij ambtshalve een einde aan de aanstelling van twee leraressen, de ene met 15,5 lesuren per week, de andere met 5 lesuren per week. Verzoeker wordt belast met 8,5 lesuren in het onderwijs voor sociale promotie en met 12 lesuren in het onderwijs met volledig leerplan.

10. Intussen, te weten op 19 augustus 1997, doet de directeur van het "Institut communal d'enseignement des langues modernes", dat lessen organiseert voor sociale promotie, het gemeentebestuur twee verslagen geworden die aansluiten bij een bezoek van de inspectie van de subsidiërende overheid op 30 mei 1997 en die verband houden met het in aanmerking komen voor subsidies voor het schooljaar 1995-1996 : het uitgebrachte advies is ongunstig wat het in aanmerking komen voor subsidies betreft voor de opleidingseenheden "secretariaatstechniek" en "zakenbriefwisseling", die aan verzoeker waren toegewezen, om reden dat het leerplan niet wordt gevolgd en andere activiteiten worden ontwikkeld.

Op 4 december 1997 zendt de directeur van het instituut in dat verband een aanvullend verslag naar de schepen van openbaar onderwijs : daaruit blijkt dat het bezoek van de inspectie geschied is bij verzoekers afwezigheid, namelijk anderhalf jaar na het einde van de bedoelde opleidingen, en dat de inspectieverslagen zijn opgemaakt op grond van het overzicht van de geziene leerstof van de leraar, van de processen-verbaal waaruit blijkt of studenten toegelaten zijn of geslaagd zijn en van de werken van leerlingen.

Op 19 december 1997 deelt de betrokkene de stad de opmerkingen mee die hem door het lezen van de inspectieverslagen van 30 mei 1997 zijn ingegeven.

11. Op 22 december 1997 neemt het college van burgemeester en schepenen van de stad Luik de volgende beslissing :

" Aangezien de heer Léonardo CAPOGRECO leraar is van de stad Luik met 20 lesuren per week in het ambt van leraar economische wetenschappen;

Aangezien de heer CAPOGRECO op 9 februari 1997, in het kader van een buitenschoolse reis, een van zijn

leerlingen, vijftien jaar oud, zonder daarvan de ouders op de hoogte te brengen, midden in de nacht heeft achtergelaten in het station van Oostende;

Aangezien dit gedrag wijst op een ernstig gebrek aan verantwoordelijkheidszin, dat onverenigbaar is met de plicht die elke leerkracht heeft om te zorgen voor de veiligheid van en het toezicht op de hem toevertrouwde leerlingen;

Aangezien mevrouw Lipmanne, inspectrice van de Franse Gemeenschap, belast met het toezicht op de inachtneming van de subsidiëeringsvoorwaarden, met inbegrip van de inachtneming van de leerplannen, op 30 mei 1997 een inspectie heeft gehouden van het werk van de leerlingen, het overzicht van de geziene leerstof en toetsen in verband met twee cursussen waarmee de heer CAPOGRECO in het onderwijs voor sociale promotie belast is geweest, te weten van 2 oktober 1995 tot 7 november 1995 in de specialisatie secretariaatstechniek en van 20 november 1995 tot 19 januari 1996 in de specialisatie zakenbriefwisseling;

Aangezien voor die twee opleidingseenheden het advies van de inspectrice ongunstig is wat het in aanmerking komen voor subsidies betreft. De motieven luiden als volgt : - voor de specialisatie secretariaatstechniek : "inachtneming van de leerplannen : niet-conform", "doeltreffendheid van het onderwijs : ik stel vast dat het leerplan niet wordt gevolgd en dat andere activiteiten worden gedaan. Het studiepeil is ontoereikend. De gegeven cursus is totaal fantaisistisch - voor de cursus zakenbriefwisseling : "inachtneming van de leerplannen : niet-conform", "doeltreffendheid van het onderwijs : ik stel vast dat het leerplan niet wordt gevolgd en dat andere activiteiten worden gedaan";

Aangezien bijgevolg de subsidiëring van die twee opleidingseenheden afgeschaft zou kunnen worden en de terugbetaling van de subsidies zou kunnen worden gevorderd van de stad Luik;

Aangezien bovendien de studenten de aangepaste opleiding waarop ze recht hebben, is ontnomen en ze moeilijkheden zouden kunnen ondervinden om hun diploma te laten homologeren;

Aangezien het niet in acht nemen van de leerplannen met als gevolg het risico van verlies van het recht op subsidiëring en het risico van weigering om de diploma's te homologeren, een flagrante schending vormt van de verplichtingen gesteld in artikel 7 van het decreet van 6 juni 1994, dat die ernstige tekortkoming een ontslagmaatregel rechtvaardigt;

Aangezien elk van de aangevoerde tekortkomingen op zich de ontslagmaatregel genoegzaam rechtvaardigt;

Gelet op onder meer de artikelen 7, 25, 27 van het decreet van 6 juni 1994;

Op voordracht van de schepen van openbaar onderwijs,

#### BESLUIT

een eind te maken aan de functie van de heer Léonardo CAPOGRECO, leraar economische wetenschappen, naar rata van 20 lesuren per week, met een opzeggings-termijn van vijftien dagen die ingaat op dinsdag 30 december 1997;"

Het betreft de bestreden handeling. Ze is bij ter post aangetekend schrijven van 24 december 1997 ter kennis gebracht.

12. Op 5 januari 1998 stelt verzoeker beroep in tegen de beslissing van 22 december 1997, bij de bevoegde raden van beroep (secundair onderwijs en onderwijs voor sociale promotie).

13. Op de 13e van dezelfde maand deelt de Franse Gemeenschap verzoeker mee dat het niet mogelijk is onmiddellijk in te gaan op zijn beroep omdat de voorzitter van de raad van beroep voor het secundair onderwijs sedert 8 juli 1997 in de onmogelijkheid verkeert in die hoedanigheid zitting te houden.

14. Bij een op 2 maart 1998 door de verwerende partij ontvangen brief, deelt de Franse Gemeenschap mee dat de voormelde raad van beroep zitting kan houden, meldt ze ontvangst van het door verzoeker ingestelde beroep en verzoekt ze om het volledige dossier van de laatstgenoemde.

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep aanvoert op de grond dat het voorbarig zou zijn; dat ze betoogt dat "de bestreden beslissing door verzoeker is

voorgelegd aan de raad van beroep van het officieel gesubsidieerd onderwijs" dat "de tijdelijke verlamming van de werking van de raad van beroep, te wijten aan de stakingsactie van de voorzitter en zijn plaatsvervangers, Brusselse magistraten, niet rechtvaardigde dat verzoeker zonder verwijl een schorsingsberoep heeft ingesteld bij de Raad van State, te meer daar zijn beroep zeer binnenkort zal worden onderzocht door die kamer", dat "de termijn van 45 dagen waarin artikel 25, § 1, van het voormelde decreet van 6 juni 1994 voorziet, louter een niet-dwingende termijn is", dat "het beroep van verzoeker hoe dan ook zal worden onderzocht binnen een volkomen redelijke termijn", dat "alleen beroep zal kunnen worden ingesteld tegen de beslissing die genomen zal worden na de kennisgeving van het advies van de raad van beroep", en dat "het schorsingsberoep dat is ingesteld tegen de beslissing van 22 december 1997 die nog ter inzage ligt van de bevoegde raad van beroep, bijgevolg niet-ontvankelijk is";

Overwegende dat artikel 25, § 1, van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs als volgt luidt :

" De inrichtende macht kan het tijdelijk aangestelde personeelslid onder de volgende voorwaarden ontslaan :

1° het niet-prioritair personeelslid kan ontslagen worden met een opzeggingstermijn van veertien dagen.

Deze afdanking wordt gemotiveerd, op straffe van nietigheid.

Het tijdelijk personeelslid dat zijn opzegging heeft gekregen, mag binnen de tien dagen na de betekening ervan tegen de beslissing tot afdanking beroep aantekenen bij de bevoegde raad van beroep.

Deze verstrekt advies aan de inrichtende macht binnen een maximale termijn van 45 dagen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag van de inrichtende macht.

De beslissing wordt genomen door de inrichtende macht binnen de dertig dagen na de ontvangst van het advies van de raad van beroep.

2° Indien hij prioritair tijdelijke is volgens artikel 24, § 1, wordt dezelfde procedure toegepast als bepaald in § 1 maar het advies van de raad van beroep verbindt dan de inrichtende macht.";

Overwegende dat verzoeker het beroep waarin het voormelde artikel 25, § 1, voorziet, heeft ingesteld op 5 januari 1998, dit is binnen de gestelde termijn, enerzijds bij de raad van beroep van het officieel gesubsidieerd secundair onderwijs voor het secundaire niveau en anderzijds bij de raad van beroep van het officieel gesubsidieerd secundair onderwijs voor sociale promotie;

Overwegende dat de Franse Gemeenschap bij brief van 13 januari 1998 verzoeker de ontvangst heeft bericht van zijn beroep, ook al bracht ze hem terzelfder tijd op de hoogte van de paralyse van de raad van beroep;

Overwegende dat de plaatsvervangend eerste voorzitter van de raad van beroep van het officieel gesubsidieerd onderwijs van het gewone en buitengewone secundaire niveau, de verwerende partij bij brief van 24 februari 1998, ontvangen op 2 maart 1998, ervan in kennis heeft gesteld dat zijn raad van beroep opnieuw zitting kon houden, ontvangst heeft bericht van het door verzoeker ingestelde beroep en gevraagd heeft dat diens volledige dossier hem zou worden toegezonden;

Overwegende dat op grond van de bovengenoemde brief van 13 januari 1998 ervan uit moet worden gegaan dat op die datum de door verzoeker ingestelde beroepen ontvangen waren en dat de aan de raden van beroep toegemeten termijn van 45 dagen om hun advies aan de onderwijsorganiserende instantie toe te

zenden, die op z'n minst op die dag ingegaan is, op 26 februari 1998 zou aflopen;

Overwegende dat op die datum, en zelfs nu wat de raad van beroep van het officieel gesubsidieerd onderwijs voor sociale promotie en voor sociaal-culturele promotie betreft, door deze of gene raad van beroep geen enkel advies aan de verwerende partij is toegezonden;

Overwegende dat wanneer theoretisch wordt voorzien in een beroep bij een administratieve instantie, voorafgaand aan een beroep bij de Raad van State, zulks er in feite niet toe mag leiden dat er geen enkel beroep is, vooral indien de bestreden beslissing, die ernstig is aangezien ze verzoeker zijn betrekking ontnemt, onmiddellijk ten uitvoer wordt gelegd; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel aanvoert, ontleend aan de "schending van de algemene rechtsbeginselen gegrond op artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, (aan de) schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en van het algemene beginsel van zorgvuldigheid, (en aan) machtsoverschrijding"; dat hij tegen de verwerende

partij inbrengt jegens hem "een ontslagmaatregel te hebben genomen, gemotiveerd door ernstige tekortkomingen, zonder zijn verweermiddelen vooraf te hebben gehoord, op grond van niet op tegenspraak bewezen feiten en met inachtneming van stukken die niet tijdig ter kennis van verzoeker zijn gebracht";

Overwegende dat de verwerende partij in haar antwoord in hoofdzaak stelt dat "artikel 25, § 1, van het voormelde decreet van 6 juni 1994 de uitoefening van de rechten van verdediging organiseert van het personeelslid dat ontslagen wordt in het kader van een beroep bij de raad van beroep die een advies moet uitbrengen over dat ontslag", en dat, "verzoeker, door de afloop van zijn beroep niet af te wachten, zichzelf de uitoefening van zijn rechten van verdediging ontnemt";

Overwegende dat de overheid, alvorens een ernstige maatregel te nemen jegens een van haar personeelsleden, op basis van diens gedrag, verplicht is hem in staat te stellen zijn rechten van verdediging uit te oefenen, al was het maar om een beslissing te nemen met kennis van zaken;

Overwegende dat de bestreden beslissing om verzoeker te ontslaan in het onderhavige geval kennelijk zulk een ernstige maatregel was; dat door de verwerende partij niet wordt ontkend dat ze tekort geschoten is in haar plicht om verzoekers uitleg te horen, aangezien ze betoogt dat daaraan diende te worden voldaan als gevolg van de "normale" gang van de procedure; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, wat het moeilijk te herstellen ernstige nadeel betreft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem

berokkent, sociale uitsluiting en psychologische ontreddeering aanvoert, die het gevolg zijn van zijn benarde materiële situatie en die nog toenemen door de afbreuk die door persartikelen aan zijn reputatie gedaan wordt; dat het aldus aangevoerde risico, gelet op de ingediende bewijsstukken, genoegzaam is bewezen en de schade geacht kan worden ernstig en moeilijk te herstellen te zijn;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de op 22 december 1997 door het college van burgemeester en schepenen van de stad Luik genomen beslissing om Aldo Léonardo CAPOGRECO wegens ernstige tekortkomingen te ontslaan.

### **Artikel 2.**

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare  
terechtzing van de VIe kamer, rechtsprekend in kort  
geding, op tweeëntwintig april 1900 achtennegentig  
door :

de Hr. HANSE, staatsraad, wnd. voorzitter,  
de Hr. HARMEL, griffier.

**De Griffier,**

**De wnd. Voorzitter,**

**P. HARMEL.**

**P. HANSE.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.